

Reaali Poiss

lk. 3..... Romi Erlach
lk. 5.....katsed tulekul
lk. 8....lähme sööklasse

TALLINNA REAALKOOLI AJALEHT

NUMBER 3 (28)

MÄRTS 2001

Tähistasime kodumaa sünnipäeva

Traditsioonid olid au sees

23. veebruaril tähistati koolis vabariigi aastapäeva. Sel aastal sai Eesti Vabariik 83-aastaseks ning Tallinna Reaalkool koos Jakob Westholmi ja Gustav Adolfi gümnaasiumiga asetasi pärja Vabadussambale.

Sellist austuse avaldamist on peetud 1927-1940 ja nüüd viimased neli aastat (al. 1998). Varasemal ajal võttis osa ka Lendleri Tütarlaste Gümnaasium, eelmisel aastal asetasi kimbud/pärjad ka kooli vilistlased.

Sel aastal võtsid sõna linnavalitsusest abilinnapea Liisa-Ly Pakosta ja Reaalkooli vilistlane. Kahjuks mattus direktori kõne kesklinna müra (kooli asukoha vead/eelised?).

Tseremoonia kestis kokku umbes 15 minutit. Austuse märgiks asetasi kolme kooli direktorid ja abilinnapea Poisi ausamba jalamile pärja.

Samal päeval toimus Reaalkooli aulas vabariigi aastapäeva pidulik aktus.

Õigemini oli neid mitu - erinevad aktused olid kõikele klassidele.

Üritust alustati traditsiooniliselt hünni laulmisega. 9. ja 12. klassi aktusel sai muusikalisi vahepalu kuulata ka koori esituses.

Ajalooõpetaja Katrin Pever andis ülevaate uurimistööde võistlusest ja selle teemadest. Geograafiaõpetaja Liisa-Kai Pihlak rääkis juba valminud uurimistöödest, tutvustades neist parimaid ja huvitavamaid. Samuti kutsus õp.Pihlak kõiki reaalikaid üles kandma koolimütsi. Seda nõuannet võivad nüüd eriti järgida kümnendad klassid, kes 1. märtsil mütsid kätte said.

Oma uurimistööga tegi ettekande 10a klassi õpilane Lennart Kitt, kes esitles meile oma uurimistööd "Reaalkooli lipp". Sütitava kõnega esines ka direktor Gunnar Polma ning mitmed teised õpetajad.

Vabariigi sünnipäev on

meil teatavasti akadeemiline üritus. Kui märgiaktusel kehtis etikett, et kõik peavad olema riidetatud must-valgelt, paljastatud ei tohi olla liiga palju kehapiinda, nagu näiteks ölad, kõht ja jalad, siis meie sünnipäevalapse aktusel võis kohata riideid värviskaalas lillast kuni roheliseni.

Kõige lõpuks jagasid Tiia Luuk ja direktor tänukirju parimatest parimatele õpilastele. Aukirju saadi heade tulemuste eest nii olümpiaadidel kui ka spordivõistlustel. **anne ja liina**

Tallinna Reaalkool, Jakob Westholmi Gümnaasium ja Gustav Adolfi Gümnaasium Vabadussambale au andmas

Suveks kodunt minema

Midagi rõõmustavat austatud lastevanematele: tehke endale heameelt ja saatke lapsed suveks kodunt ära. Sästate oma närve ja saate mõni aeg rahus elada. Loomulikult on uudis rõõmustav ka õpilastele endile – võite omapead koos sõpradega mõnusasti aega veeta, huvitavaid seiklusi läbi elada ja seda kõike ilma segavate asjaoludeta. "Selle" all mõtleme eelkõige esivanemaid. Interneti aadressil www.noortelaagrid.edu.ee on üles pandud kõikvõimalikud suvelaagrid, kuhu lapsi toppida – kasutage harukordset võimalust ja vaadake järele! Valik on lai: Saaremaalt Narvani. Kindlasti õnnestub endale meelepärane koht üles leida. Sellelt lehelt leiate laagrite kontaktandmed ja ka vahetuste kuupäevad.

Meie kooli õpilased võivad tahtmise korral infot leida ka muusikaklassi vastas olevalt seinastendilt.

lili & dea

Füüsikaviktoriin

7. märtsil toimus Tallinna Inglise Kolledzhis juba kolmandat järjestikust aastat peetav kesklinna koolide liidu G-5 füüsika- ja astronoomiaviktoriin.

Lisaks mitmele esindusele kõigest G-5 koolidest oli seekord kahe võistkonnaga esindatud ka Rocca-Al Mare kool.

Esikoha saavutas TIK'i 1. võistkond, teiseks jäi Reaali 2. võistkond ja kolmandaks TIK'i 2. võistkond, seega jääb jõukatsumise organiseerimise au järgminegi kord Kolledzhile.

Kokku esitati võistlejatele 21 küsimust ning õige vas-

tuse eest sai sõltuvalt probleemi keerukusest üks kuni kolm punkti. Võitjate skoor oli 30 punkti.

Kõiki osa võtnud võistkondi premeeriti aukirjaga ning TIK'i füüsikaklubi meenetega. Esikolmik sai endale lisaks nimelised aukirjad ning võitjatele jaotati eesti lühiproosa kogumikke.

Neile, kes viitsisid zhürii hindamise tulemused kannatlikult ära oodata, korraldati ka lühike ja lõbus ekskursioon TIK'i hoones.

Järgmisel aastal paneme ürituse kinni.)

mihkel kama

"Realist",

...meie kooli almahh, kuulutab välja omaloomingukonkursi. Üllitis, mis ilmub kooli juubeliks, peaks sisaldama kooli parimate kirjutajate parimaid saavutusi. Osaleda võivad kõik, kes seda soovivad. Looming, mille esitate, võib olla pärit ka varasemast ajast. Inspiratsiooni tiivustamiseks jagatakse välja auhinnad kolmes kategoorias: proosa/draama, luule ja esseistika. Konkursi lõpptähtaeg on 21. mai. Tööd võib tuua emakeele õpetaja kätte või lehe toimetusse.

On viimane aeg oma nimi ajalukku jäädvustada!

Suvelaagri valikuid

Eliisabeti	Rannapungerja
Energia	Remniku
Kurgjärve	Romaskino-Tiigrid
Mõisahärja	Rutja
Klooga	Taevaskoja
Kurtina	Toolse
Kuti-Muti	Treppoja
Luunja	Tuksi
Oravake	Urumaja
Paunküla	Valgemetsa
Pikajärve	Vaibla
Pivarootsi	Vihasoo
Pärlselja	WAM Lastevabariik

Olime esimeses klassis. Kõik oli jube suur. Koolikott oli hiiglaslik, vahest isegi suurem kui kandja ise. Seal sees olid suured paksud raamatud, kaustikud ja üle A-4 formaadi töövihikud. Igaks aineks oli ju vaja mitu vihikut: tavaline, kontrolltööde oma jne. Õpetajad olid suured ja targad. Nad tundusid ju lausa geniaalsed. Kaasõpilased olid ka kõik suuremad, kasvõi need, kes juba teises klassis käisid. Jope oli ka hiiglaslik, nii puhvis kui võimalik. Koolimaja oli ka suur, nii palju ruumi, et ei teadnudki, mis selle ruumiga peale hakata, jäi üle ainult joosta, joosta, joosta. Vot kiirused olid väikesed, ikka ei suutnud õigeks ajaks ühest kohast teise minna, aga see oli ka ainuke pisiasi. Mis siis veel suur oli? See samm iga päev kooli astumiseks, see oli ka hiiglaslik. Ikka ei tahtnud hommikul ennast üles ajada ning kooli vedada. Pealegi kummitasid veel kontrolltööd... Need olid väga suured, kodused ka. Oli ju nii raske terve lehekülge jutustama õppida. See, kuidas kaht kolmekohalist arvu korrutada, ei jäänud ka kuidagi meelde, sest numbrid oli ju ka nii väga suured. Elumured (elu koosnes koolist) olid ka nii suured...

Aga nüüd. Kõik on jube väike. Valemid on küll läinud suureks ja keeruliseks, aga meelde nad ju jäävad (ja kui ei jää, vahet pole), kodused tööd on nii lihtsad, kerged ja mõttetud, et tundub, nagu neid polekski vaja üldse teha. Ja ei teegi. Kontrolltööd on ka rohkem üle öla viskamise asi, vahest saad kahe, siis jälle nelja. Probleemi ju pole ja kui on, on see nii väike. Mis veel kahanenud on? See on ka nii väike ja tühine, et vahest nagu polegi vaja seda astuda. Vähemalt nii tundub. Ja sellepärast jääbki mõnikord või siis päris tihti astumata. Riiete hulk on ka kahanenud, sest kes ikka viitsib mingit vatiinikuhja kaasas kanda. Sama käib koolikoti kohta. Milleks peavad iga päev kaasas olema kõik õpikud ja miks on vaja igaks aineks oma vihikut? Aitab sellest, kui kotis on näiteks matemaatika õpik ning kiluvihik (12 lehte või vähem), kus kõik ained on ilusasti sees. Töövihikuid meie, suured, ju ei tunne. Õpetajate tähtsus on kahanenud (või kasvanud, oleneb õpetajast).

Kõik on muutunud - paremuse poole, ma eeldan. Tundub, et lapsed oskavad juba koolis käia, aeg on nii palju edasi läinud. Niisiis kulub kallitel noorematel kooliõdedel/vendadel kogu kooliskäimise aeg sellele, et õppida, kuidas üldse tuleb koolis käia. Loodame, et nad selle ka ära õpivad, Praegused keskkooli realistid on juba selle kunsti omandanud ja pakun, et abiturientid on juba professionaalid valmis. Niisiis, tänase loo pisike, kuid samas nii suur moraal on: kõik kooliskäimist õppima! See on suur-suur kunst ja vajab harjutamist.

tulevased sündmused

13. märts	Võrkpalliturniiri finaali
14. märts	Emakeelepäev (9., 11. ja 12. klass kirjutavad proovieksamit)
15. märts	Estonias Tallinna abiturientide ball
15. märts	Väikese Maja disko
16. märts	100 päeva ball
17. märts	Sisseastumiskatsed
30. märts	Põhikooli võimlemispidu
31. märts ja 1. aprill	Eesti Meistrivõistlused väätluses
6. aprill	Põhikooli silmaröömu valimine
17. aprill	Pudi Rida III
20. aprill	Linna koorikontsertid
21. aprill	lõpukirjandi kirjutamine
25. aprill	Kevadkontsert
27. aprill	G-5 kesklinna kaunitari valimine Reaalkoolis
28. aprill	Ülelinnaline väätlusturniir
29. aprill	Habeme pesemine

Reaali Poiss vabandab

Andmete hilinevad laekumise tõttu jäi sellest lehest välja algklasside kõnevõistluse tutvustus. Seega ei saanud esile tõsta võitjaid.

Samuti ei sisalda leht koolidevahelist suusavõistlust, kus päris tublisti esinesid Marten Kaldvee ja Merlin Möistus.

Toimetuse vabandab 9a klassi moemeeeskonna ees, kelle võitu kajastavast jutust ootamatult "pila" sai.

Vabandust palume ka eelmises numbris ilmunud lugejakirja eest, mis valjul häälel otseselt arvutiõpetaja Andres Andrat laimas.

Eelmises kahes lehes ei avalikustanud oma pärisnime mõningad artiklite kirjutajad. Kuna see ei ole hooletaku poolt lubatud, avalikustaksime need:

lustlik kröbistaja - Laur Kanger; energiline vulistaja - Ekke Vasli; härglev põristaja - Hendrik Proosa.

Lugejad loevad, kirjutajad kirjutavad

Viimasel ajal on märgata hommikuti enne esimest tundi Reaalkooli garderoobis suurt trügimist ja inimhulki. Miks? Kas reaallikad on otsustanud uneaega pikemaks venitada ja viimasel hetkel koolimajja tormata, suurendades sellega teenindajate eksimusi? Ei, asi ei ole tegelikult selles. Lihtsalt, viimastel nädalatel garderoobis teenindavad klassid ei suuda oma meeskonda välja panna. Eriti oli seda märgata üheksandate klasside seas. Inimesed ei tulnud lihtsalt kohale. Kas oli viga selles, et: 1. ei viitsitud nii vara kooli tulla; 2. juhtunu kuulub hoopis "koolivägi-valla alla" - st et mõni prestiižikam õpilane

ütles: "mina ei tule TEISI teenindama, ega ma ori pole" ja nii ei julgenud teisedki seda teha; seda me ei tea, kuid vajalike riietepanijate puudumist võis märgata küll. Kas pole parem ilusti riided ära panna ja õigeks ajaks tundi jõuda? Mõni õpetaja ei lubagi ju hilineeda. Siis võiks ka teiste vastu samuti häälestatud olla, sest: nagu koer külale, nii küla koerale. Õpilaste vastutulelikkuse ja "vaba-tahtliku" töö tulemusena laabuks ju kõik?

Tagajärg? Esiteks jah, muidugi tropid. Kuid märksa suurem kaotus on see, et garderoobis ei tööta enam meile nii tuttavat onu Vollit. Asi selles, et kannatamatud reaali-

kad viisid teenindajate töö vähendamiseks ise riideid ära ja asi väljus kontrolli alt. Liiga palju tekkis õpilasi nagidevahelistele aladele, kuidagi pidi neid takistama. Volli hoidis kolme küünega personali poolele viivast tõkest kinni, et torisevad õpilased ka seda osa ei ummistaks. Tulemus: pahandati ja anti riided tema kätte mõttega, et viigu siis ise ära. Inimlikkust! Ta ei saa kahte asja korraga teha!

Asjaolu jõudis niikaugele, et õpilased olid juba kiuslikult meelestatud ja hakkasid oma asju vahest ise võtma/panema. Seda nägi direktor ja ... lasi Volli lahti. Õelge siis veel, et maailmas on õiglusi!

Reaali Poiss Tallinna Reaalkooli ajaleht number 3 (28) märts 2001

Reaali Poiss ilmub iga kuu mahus 8 lehekülge ja on tasuta.

Reaali Poiss internetis
rp.real.edu.ee
e-mail
reaalipoiss@hotmail.com

Reaali Poisi üliagar toimetuse:
kujundaja **gea veeremäe**
peatoimetaja **lili madissoo**
assistent **dea veeremäe**
niisama tark mees **mihkel kama**
väike maja **catlyn kirna**

SÜNNIPÄEVAD

Aili Hõbejärv	20. märts
Mai Normak	24. märts
Kaisa Linno	02. aprill
Andres Raa	08. aprill
Riho Terras	17. aprill
Alet Harda	19. aprill
Heli Ahuna	20. aprill

Romi Erlach

Noorel ajakirjanikul on Reaalkoolist värvikad mälestused

Pühapäevaõhtusesse vaiksesse ja hämarasse "Avenüü'sse" siseneb sõbralikkust õhkav neiu. Mahe punakas valgus näolt peegeldumas, tuleb ta meie juurde ning naeratab. "Mina olen Romi."

Muheda vestluse järel võtame kokku ajakirjanik Romi Erlachi meenutused.

Reaalkool

110. lennu vilistlane Romi on enda sõnul "terve oma elu" Reaalis veetnud. Vahepeal oli küll plaan kooli vahetada ja nii tegi ta päris mitmele poole katseid, kuid Reaalkool osutus siiski eriliseks.

Klass

Kaasrealistid olevat olnud totaalselt kirev seltskond ning samas kamp parajaid rüblikuid.

Praegu on nad edukad laial valikul elualadel arstidest investeerimispankuriteni.

Õppimine

Tänu sellele, et Romil õppimine korras oli - lõpetas ta ju hõbemedaliga (mida kõik alt stendilt näha võivad) ei terroriseerinud vast õpetajadki nii väga klassi põhilist mässajat ja püsimatut aktivisti.

Tsiviilkaitse

Enne Eesti Vabariiki oli koolis õppeainena ka tsiviilkaitse, kus koolitati isegi algkoolialisi sõja korral tegutsema. Sõjandusõpe hõlmas ka Väikese Maja all asuvas lasketiirus(!) harjutamist Pisikes-tele näidati kätte maaaluste käikude (näiteks Toompealt viib üks selline Maar-jamäele) ja punkrite asukohad ning nad panid aja

Romit võib praegu näha juhtimas saadet "Parimad Sõbrad".

peale gaasimaski pähe.

Pioneerindus

NSVL-ajal astusid kõik korralikud lapsed ilusasti pioneeriks. Romi sõnul ei tehtud laste pioneeristamiseks neile "sisulist aju-loputust", vaid punase kaelarätikuga noored said motivatsiooniks näiteks "Vigri" lastekohvikus tasuta jäätist. Oli muidugi ka erandeid, kelle pered ei lubanud neil pioneeridega liituda. Romi ise oli muuseas oktoobrilaste salgajuht.

Õpetajad

Catarina Jaaksoo - Romi klassijuhataja, kes sai oma püsimatute marakrattide tõttu tihti vastu päid ja jalgu. Sooja sõnaga meenutab Romi ka õpetaja Helen Kaasikut, keda peab Eesti parimaks matemaatika-õpetajaks. Kõige fantastilise-maks loeb ta aga oma füüsika-õpetajat Hillar Langi. "Me tõesti tüdrukutega lahendasime võidu füüsikaülesandeid - see on uskumatu!" Eriti tahaks Romi oma suurepärase inglise keele eest tänada Silvia Mummat ja Vaike Jürilood

Uskumatud seigad

Legendaarse keemiaõpetaja Anu Ermanni tunnid olevat olnud "alati väga meeleolukad";) Kord olevat juhtunud, et keemia tundi viis läbi Jüri Makarov, samal ajal kui õpetajanna tagaruumis üht soome festivalikorraldajat ravitses. Makaroviga tahaks Romi juttu teha ka kont-

rolltöödest, mida ta siiani õpilastele kätte andnud pole...

Kustumatu mälestus jäi väike-sele Romile 1. klassi astudes, kui ta ekskursioonil suurde koolimajja nägi, kuidas keemialklassis kahte valget vedelikku kokku valati, misjärel segu muutus roheliseks.

Haarem

Et klass vaid tüdrukutega täitub, see oli juba üheksanda lõpuks teada, aga et 25st tugevama(!) sugupoole esindajast 40 saab, tuli 1. septembril üllatus-eks. Kuigi Romi oleks võinud ju samas sportlastest koosnevasse segaklassi minna - sport on talle eluaeg meeldinud. "Ma lihtsalt pean iga päev midagi tegema." Ka vahetult enne intervjuu tegemist käis ta Otepääl suusamõnusid nautimas.

Romi Erlach (s. 1977) on hetkel Raadio 2 eetrihäääl, saate "Parimad sõbrad" saatejuht ning "Eesti Päevalehe" reporter. Kooliajal tahtis ta aga hoopiski õpetajaks saada.

mihkel kama & nele tamme

Mida võib lehes kirjutada, mida mitte?

õpetaja arvab:

Esimene vapustus ja, lubage öelda, nõrdimus, mille põhjustas ajalehe eelmine number, on möödas ja see polegi vist nii paha. Nüüd on see, mida ma kirja panna tahan ehk veidi läbimõeldum ja vähem hetkeemot-sioonidest lähtuv.

Olles läbini profaan ajalehe tegemises, arvan siiski teadvat, mida üks hea leht peaks oma kir-jatükkides arvestama.

Mõtlevale lugejale suunatud kirjatöö (aga just niisugust luge-jat loodab ju leida Reaali Poiss) peaks kajastama mõtleava autori (aga just niisugune saabki olla

selle lehe toimetuse liige) läbikaalu-tud juttu, mis ei põhine ainult isiklikul arvamusel või maitse-eelistusel, vaid omab laiemat kõla-pinda. Ajalehte ei tehta ainult oma sõpradele ja poole-hoidjatele. Nii toetun ka mina selles kirjutises oma kolleegide arvamusele.

Hea leht ei tohiks olla labane, mis aga kahjuks eelmise num-bri paljudes kaastöös silma tor-kas. Ma annan endale täiel määral aru, et teatud ealised iseärasused ei luba enamusel õpetajatest lõpuni mõista oma õpilaste huumorisoont, aga olen veendu-nud, et teatud normid kehtivad alati. Ei ole tark mõnitada neid,

kes püüavad midagi ise teha, et vaba aeg huvitavam oleks (näiteks lugu moedemonstrat-sioonist). Ja vaevalt aitab arvutiõpetuse kvaliteeti paran-dada ebasoliidne solvamine. Pigem võiks kutsuda vastutavaid ametiisikuid konstruktiivsele koostööle.

Lugedes ülevaateid teatri-õhtust Pärnus, tundus, et me külastasime vist küll erinevaid etendusi. Ei ole ju võimalik, et meie kooli gümnaasiumiosa arusaamine on nii, andke andeks, nõme. Kui see on mõne persooni probleem, ei maksa seda veel serveerida üldise arvamusega. Kindlasti oleks hea

tahtmise korral leidnud ka teist-sugust nägemust.

Mis aga kõige rohkem häiris, oli taoliste väljaitlemiste täielik anonüümsus. Asi ei ole ju selles, et tahaks karistada või keelata. Aga kindlasti tahaks, et oleks võimalik vaielda või veenda kindlat inimest. Aga äkki veenab tema meid? Igal inimesel peab olema niipalju kodanikujulgust, et oma nimi alla kirjutada vähemalt nendele töödele, kus teiste inimeste kohta eba-meeldivusi kirjutatakse. Nii julgen ka mina siia alla kirjutada ja olen lahkesti valmis ära kuulama PÕHJENDATUD vastu-väited.

nora mals

21.-s taoti jalgpalli

Veebruari viimasel päeval käisid 12b noormehed 21. koolis kohalikega jalgpalli palli taga ajamas. Üritus toimus nende kooli inglise nädala raames ning otsustati näidata rahvale ka üht ehtsat inglise spordiala ning valituks osutus - oh üllatus! - kõigile armas JALGPALL.

Korraldus oli tasemel, välja arvatud see, et väravate asemel olid mingid liistud, mille vahele palli pidi lööma. Kiljuvaid noori ergutas maskott ja kuulati biitleid ning Queeni. Oli nii tore!!!

Võistkondadel võis väljakul olla korraga kolm mängijat ja väravavaht. Mäng oli julm.

Lahing algas meie jaoks igati hästi, kuna varsti olime eduseisus 3-0 ning vastased ei suutnud kuidagi väravat lüüa. Siis aga hakkasime väsima ning eduseis muutus viigiks ning sellise seisuga esimene poolaeg ka lõppes.

Vaheajal show jätkus, kohalikud pidid lööma palli väravasse nii, et see maad ei puudutaks. Värava asemel pommitati meid.

Teine poolaeg algas paljulubavalt: rünnakul olev Tõnu jooksis nii kiiresti, et ei märganud vastutulevat seina ja jooksis lõugapidi vastu seda. Kuna olime juba üsnagi väsinud ning üks mees ajutiselt audis, siis löid vastased 3 väravat järjest ning me olime sunnitud alla vanduma tulemusega 5-7. Pärast mängu selgus, et kõige tublim meist oli 3 väravaga Kalle, ühe löid nii Heigo kui Andreas ning oma väravasse pörutasime kaks palli. Tasuks diplom ja paar neidu, kes tulid meile pesemisruumi "shokolaadi" pakkuma.

andreas sepp

Üllatusi võrkpallis

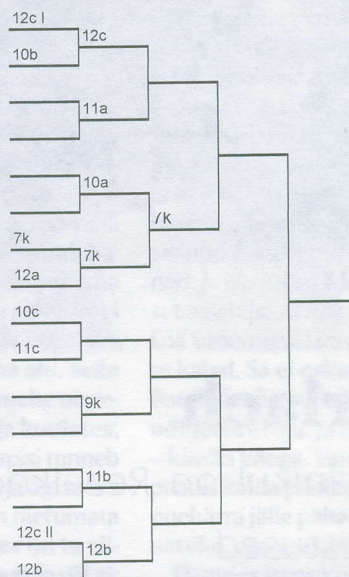
6. märtsil toimusid Tallinna Reaalkoolis klassidevahelised võrkpallivõistlused. Neid oli plaanis pidada kahes järgus. Esimese ja teise ringi mängud kuuenadal märtsil ning poolfinaalid ja finaali kolmeteistkümnendal märtsil.

Esimese ringi mängud kestsid kella 12-st kuni 15.30-ni. Tabel oli koostatud nii, et mõlemas tabelipooles oleks vähemalt kaks esikoha pretendenti. Esimeses tabelipooles olid nendeks 12c I ja 12a klassid, teises aga 10c ja 12b klassid.

Esimeses mängus kohtusid 12c I ja 10b klass. Selle võitis 12c I kuna nad olid ka suuremad.

Järgmise mängu tulemus tuli kõigile üllatusena. Seitsmendate klasside koondis alistas üheks favoriidiks peetud 12a ilma igasuguste probleemideta. Hiljem alistasid nad ka 10a klassi ning jõudsid otsapidi poolfinaali, kus vastane selgub 12c I ja 11a vahelisest mängust.

Teises tabelipooles ei jõutudki peale 12c II ja 12b kohtumise (mille võitis 12b

klass) teisi mängu pidada, sest ülejäänud mängud jäeti arusaamatuks jäänud direktiooni otsusega ära (midagi oli jäänud kooskõlastamata). Kõik aeti saalist välja ning jätkus 12c klassi kehalise tund. Kõik mängud lõukati edasi 13. märtsile.

Olles kindel 12c I võistkonna tugevuses ei oska ma siiski järgnevatest kohtumistest midagi öelda, sest nagu praktika näitab, alati võib olla üllatusi.

paavo pauklin

õp Timpsoni arvamus
Kehalise kasvatuse õpetaja Jaak Timpson arvas, et võrkpalliturniiri tase oli üldiselt nõrk. Üllatavalt hästi mängis 7.klass, kuid erinevalt teistest puudusid nende võistkonnast tüdrukud. Turniiri korraldajatel 12c klassil oli organiseerimisel paar puudujääki ja seetõttu lõukati mõned võistlused 13. märtsile. Poolfinaal ja finaali on alles ees ja üllatusi võib tulla veel mitmesuguseid.

Segakooril Tartust II koht

18. veebruaril hommikul kell 7.00 kogunes kooli juurde pühapäeva hommikust hoolimata terve hulk musikaalseid gümnaasiste. Kui ka kõige unisemad olid telefoni teel üles aetud ja kiirkorras linna pealt üles korjatud, läks lahti bussisõit Tartusse Miina Härma Gümnaasiumi, kus sel aastal toimus Tuljaku kooride konkurss.

Koori esituses kõlas neli laulu, kusjuures ühte neist saatis neljaliikmeline keelpilliansambel. Ka ansambliga oli probleeme - tšellomängija suutis mõni aeg enne konkurssi oma sõrme vigastada ja tuli kiirkorras leida talle asendaja.

Konkursi-eelsetel päevadel sagesen ka teatud määral kooriproovide arv. Nii mõnigi kord võis üllatunud realist kuulda aulast kostuvaid helisid õpetaja seletuste hulka. Muidu toimub

kooriproov kõigest üks kord nädalas ja vahel kaheldi, kas suudetakse vajalikud laulud ära õppida ja kas on mõtet üldse võistelda - lausa käega lööma ei tasunud ka minna. Aga lõpp hea, kõik hea - viimaks suudeti laulud selgeks saada ja puhtalt ära esitada.

Võisteldi koolikooride kategoorias. Tallinnast oli peale Reaali koori võistlustules ka Saksa Gümnaasiumi koor, kellega koos anti 3. veebruaril Niguliste kirikus kontsert.

Pärast võistlust toimus zürri otsuse tegemise ajal veel väike kontsert ja vabadel hetkedel mängiti ootuspingest vabanemiseks "Aliast". Hiljem kommenteeriti iga koori esinemist eraldi. Kiitust jagus Reaalile küll ja küll. Hääle kvaliteet ja kokkukõlamine olid väga head. Samuti kiideti kohustusliku laulu esitust ning

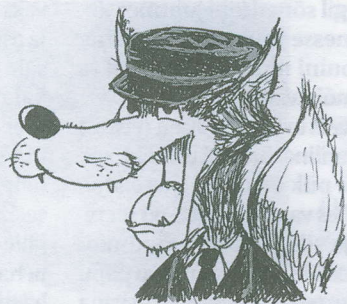
Tallinna Reaalkooli koori parimad lauljad

tembeldati see üheks kõige paremaks esituseks ja mitte ainult koolikooride kategoorias. Siiski läks kohustusliku laulu preemia Miina Härma Gümnaasiumi koorile, mis oli Reaali omast rohkem kui kaks korda suurem ja harjutab nädalas kolm korda. See koor viis ka esikoha. 99 aasta Saaremaa konkursil jääd samuti Miina Härma koolile alla, aga seekord

oli kaotus õige napp.

Aga tuleb tunnistada - teine koht on siiski hea koht. Peale selle saadi veel Tuljaku eripreemia - tõi küll, meie koor oli ainuke koolikooridest, kes nii rasket teost julges esitada. Nii et au ja kiitus Reaalkooli segakoorile ja dirigendile Eve Karbile! Esineti täiesti Reaalkooli ootuste vääriliselt.

lili madisson

NÜÜD ON VEEL SÖRMUS JAMÄRK
KUIDAGI VÄJA VÄLJA KAVALDADA.
2 AASTAT AINULT VEEL TRK'S

Müts, müts... oo mütsid!

Üks realisti tunnusmärk rebastel juba käes

1. märtsil toimus lõppude lõpuks ka see kauaoodatud mütsipidu. Juba sügisel sai rahad välja käidud ja pikisilmi oodati väärtuslikku peakatet. Külma talveilma kiuste õnnestus kõigil Pudireas Poisi kuju juurde kõndida ja tihedalt üksteise vastu surutult kadusid ka külma-värinad.

Vastupidiselt levinud arvamusele on mütsipidu üpris uus traditsioon. Peetud on seda kõigest 5-6, mõnede andmete järgi isegi 8 aastat. Seletus on väga lihtne: nimelt vene ajal ei lubatud neid mütsi kanda, kõigil pidid olema ühe-

sugused musta nokaga mütsid.

Auring ümber Poisi tehtud, tutvustas Piret Otsa mütsitraditsiooni ja sellega seonduvaid kombeid. Siis avanes rebastel võimalus kuulata direktor Gunnar Polma kõnet. Kui REK-i president Paavo Pauklini lõppsõna läbi sai, loeti veel kooris sõnad peale ja klassijuhatajad võisid mütsid lõpuks kätte jagada. Karikatest joodi veel šampanjat peale, et keel ei kuivaks. Kes soovis, tegi ka kuju juures pilti, et sündmust jäädvustada.

Hiljem toimus pidu, kus

kõik soovijad võisid muude lõbustuse hulgas proovida ka oma oskusi limbos. Võitis selle Ott c-klassist, kes auhinnaks pidi kuulu järgi saada sellesse ainesse viie, mida klassijuhataja annab. Väga napilt jäi talle alla 10b klassi painduvaim ja tahtejõulisem neiu - Gea.

Mütski on üks koolivaimu väliseid tunnuseid. Eks saab siis edaspidi näha, kui paljud kuulasid tõsiselt soovitusi ja julgevad mütsi kandes välja näidata oma kuuluvust. Oma valiku teeb igaüks ise ja kedagi ei saa sundida.

lili madissoon

Love and happiness...

Just seda mõtles enamused "hipisid" 28. veebruari õhtul kooli sööklas, kui toimus seitsmendatele klassidele mõeldud hipipidu.

Kuna tegemist oli hipipeoga, siis olid paljud lasknud emadel-isadel kapist välja otsida nendeaegsed moerõõgatused, ehk siis: alt laienevad püksid (mis on vist meieaegsetelgi kapis olemas), SUURED päikeseprillid, lillelised pluusid, peapaelad jne. Kuid oli näha ka noorte õmblemis- ja punumisoskusi. Oli tore, et oma riietuste pärast oldi vaeva nähtud.

Peo korraldajateks olid meie tulevased õpetajad (praktikandid), kes said oma tööga ilusasti hakkama. Tuju üleskütjaks oli kohal ka

Reaalkooli vilistlane Jürgen Rooste, kes meelitas tantsupõrandale ka nii mõnegi tagasihoidlikuma hipi. Söökla seintel olid ka ajakohased dekoratsioonid, mis olid tehtud kahe tubli tüdrukuga poolt. Ühesõnaga – kõik tundsid end hipidena, ka need, kes olid veidi kaasaegsemas riietuses. Sellele aitas kaasa kildlasti ka biitlite ja Queeni üliheva muusika, kuid oli kuulda ka teisi häid lugusid ja esitajaid.

Samuti oli kavas koogi-küpsetamisvõistlus ja parima kostüümi valimine. Küllap oli osa kooke tee peal ära söödud, sest kõigest kolmest kohale jõudnud koogist läks kõige paremini peale kõige magusam kook

"kirju koer", kelle tubli küpsetaja Kaisa sai ka tüdrukute parima kostüümi auhinna. Poistest jäi aga silma väga originaalse kostüümi ja olemisega Mikk.

Oli kavas ka teisi mängu ja võistlusi, mis olid samuti väga lõbusad. Arvan, et nende nelja tunni jooksul, sel õhtul, saime näha ka osakesi hipide tõelisest palest alt laienevate pükste taga (muidugi välja arvatud lennud pilvedesse, mille asemel jõime meie morssi ja söime präänikuid).

Igatahes oli see meile huvitavaks uueks kogemuseks ja oleme tänulikud õpetaja Liis Aavastele ja tublidele noortele õpetajatele ning 7a klassile. Peace!

mari & anni rohtla

Realistide suusalõbud

Neljapäeval, kaheksandal märtsil toimus lõpuks ka suusapäev. Nii ei pidanud realistid järjekordselt ärajäänud lõbustuse asemel koolis nälgima, mis oli iseenesest hea. Suusadistantsiks oli vastavalt poistel 2-1,4km ja tugevama(!) soo esindajatel 1,4km. Kuigi virisemist oli palju ja arvati, et ilm on suusatamiseks halb, suutsid kõik valida endale sobiva tempo ja finišis suremist näha ei olnud, vastupidi - nauditi päikesepaistelist naistepäeva.

nele

"RP" järelkasv juba tulekul

Täitsa tõsi - konkurents tuleb oma koolist. Ühel koolipäeval jalutas ajalehemees kooli peal ringi ja pani tähele, et jagatakse lehti pealkirjaga "5b klassileht". Agarad tegijad olid nõus lehe meile tasuta loovutama, kuigi tegelikult maksis see 3 krooni. Lehte teevad Sten, Kristo, Joonas ja Rain.

Selles numbris kõitis kõige enam tähelepanu poster, mis iga lehe vahel erinev oli. Omamoodi huvitav oli lugeda intervjuud ja märkimisväärsed olid ka koomiksid, mille üle sai naerda küll.

lili madissoon

Tulemas uued noored

Et olla üks 108 õpilasest, kes hakkavad sügisest tarkust omandama Tallinna Reaalkooli kümnendas klassis, peaks tulema 17.03.2001 kell 10.00 toimuvatele sisseastumiskatsetele. Eelnev registreerimine pole vajalik, küll aga nõutakse katsetajalt õpilaspiletit ja IX klassi klassitunnistuse kinnitatud koopiat (viimane jääb Reaalkoolile). Katsetel tuleb kirjalikult lahendada matemaatika ja füüsika ülesanded, samuti eesti keele test, mis kujutab endast teksti korrektsooni ja lünkteksti. Mingeid hindelisi piiranguid katsetele asujaile ei esitata, küll aga peavad nad olema õppinud inglise ja vene keelt. Oma kooli õpilased, kellel kaheksanda klassi tunnistusel aastahind ja üheksandas veerandite omad neljad-viied, katsetel osalema ei pea.

Eelnevatel aastatel on proovijaid olnud veidi alla 300, seega oli eelmisel aastal Vabaduse pst. muusikakoolis toimunud Reaali sisseastumiskatsetel suur üllatus, kui õpilaste arv ületas 400 piiri. Seetõttu jäi puudu materjalidest ja töö ei läinud minutitäpsusega käima.

Loodame, et tänavused reaalklassid 10^A ja 10^B saavad ilma oluliste viperusteta katsete läbiviimisega hakkama ja et ka selle aasta üheksandikke ootab ees tihe konkurents.

Samuti võtab Tallinna Reaalkool vastu õpilasi esimesse klassi (64). Registreerida tuleks enast katsetele 26.03.2001-12.04.2001 kooli kantseleis tööpäeviti 9.00-16.00

Ja nagu igal aastal, moodustatakse ka tänavu uus seitsmes klass (36). Emakeele etteütluks ja matemaatika testile tuleks samuti registreerida kooli kantseleis 16.04.2001-28.04.2001 tööpäeviti 9.00-16.00. Kaasa võtta VI klassi tunnistuse kinnitatud koopia. **nele**

Kalavõrk

Eile toimus tänaval vahetus. Ma vahetasin raha ajalehe vastu. Ajalehes oli kirjas, et Prigonini ütles, et dünaamilistes süsteemides võrdväärsete valikute korral määrab valiku juhus. Veelöeldi, et eesel sureks nälga, kui tal oleks valida kahe identse heinakuhja vahel. Ma mõtlesin, et ma küll nälga ei sureks, kui mul oleks valida kahe võrdse šokolaadi vahel. Ma võtaks mõlemad. Võib-olla on see sellepärast, et ma olen ikka tark ka.

Ajaleht näpus, jõudsin bussijaama. Paljud inimesed vahtisid, moka tõllakil, ja ootasid bussi. Nagu hobused sõime taga heina krõmpsutamas. Ainuke vahe on selles, et kui hobused külmaga ronivad üksteise ligi, siis inimesed seevastu tõmbuvad üksteisest veel rohkem eemale, justkui teine oleks külma juur. Ja siis ma nägin seda. Ma nägin IT-meest. Tal oli kahepäevane habe ja jope. Jopetaskust turritas välja juhe, mis käib arvuti külge. See on võlujuhe. Kui keegi mitte-IT-mehe selle kuhugi surkab, ei juhtu mitte kui midagi. IT-mehe aga surkab selle nii, et hakkab juhtuma igasuguseid imelugusid. Imelood on selleks, et neid kõrva taha panna, sest neid võib vaja minna. Nendega peab aga ettevaatlik olema, kui sa just IT-mehe ei ole. Tihtipeale on nii, et kui IT-mehe juhtumest liialt kaugele läheb, siis lähvad imelood vallatuks ja nad mängivad sulle vingerpussi. Parema oleks, kui nüüd kähku tegutseda ja IT-mehe kutsuda. Viimane tuleb unise näoga, veab siiski kortsu laubale ja lohutab: "Ei ole hullu, poisid, ei ole hullu. Öhtuks saab korda."

Siis hakkavad tunnind venima, millest enamus ajast kulub IT-mehel tardunult ekraani silmitsemiseks. Ja kui talt küsida, mis parasjagu toimub, siis üliheal juhul saad vastuseks arusaamatuid võõrkeelseid pominaid. Kuigi see "öhtuks korda" venib küll järgmise päeva lõunaks korda, tuleb selle uni-silmse võluri ees müts maha võtta, sest ta teeb imesid. Ta teab kõike kõigest, aga kuna ta on lollidest tüdinud, siis ei viitsi ta oma tarkust teistega jagada. Kui küsida,

kuidas sõber e-mail sõnad läbi juhtme viib, muigab ta habemesse ja viipab ebamääraselt käega. Prigonini nime mainimisel ta ainult mõmised mõistvalt.

Bussijaamas paistis ta kohe erilisel teistest silma, kuna ta oli eriline. Justkui tõutäkk sõime taga. IT-mehe pilk on kindel ja teadja. Nagu kalamehel, kes vaatab, kas tasub merele minna või ei, ja siis, otsusele jõudnud, tõmbab ta kapuutsi üle pea ja sammub piipu tõmmates oma hurtsiku poole. See on vana ja väsinud. Päevinäinud uks kriuksatab haledalt, kui kalamees selle lahti teeb, et oma suitsusesse tuppa minna. Sees on pime, isegi päeval, sest aken on tahmunud ja öhtul annab natuke valgust ja sooja vana ahi. Selle ääres istudes mööduvadki kalamehe pimedad tunnid, popsutades piipu ja kuulates, kuidas tuul lõgistab ahjuust. Täpasi tunneb ta, kuidas uni ronib silmadesse ja ägisedes ajab ta ennast järilt püsti, et heita riidetumata oma asmele toanurgas. Uinudes on ta viimane mõte, kas saab homme merele või ei. Kalamees ärkab enne kukke ja koitu. Söömata ajab ta endale selga oma ainukese vihma-kuue ja astub veel pimedasse öue tormi kätte. Vilunult vaatab ta merd ja hindab tuule suunda. Ta seisatab ning vaatab päikesetõusu. Vanamees hingab tubli kopsutäie värsket õhku ja mõtleb: "Jah, täna saab merele!"

Kopsutäie Marlboro suitsuvingu tõmmates on IT-mehe pilk kindel ja teadja. "Jah, täna peaks asi toimima." Ta trügib kähku bussi ja kobib käed taskus akanaäärde istuma. Osavõtmalt ja tüdinenult vaatab ta välja, kus raevutseb tuul. Autolaternate valgus valgatab ta kahvatul näol, kuhu venib mõnevõrra lõbusam ilme: "Homme saan raha."

Võtan ajalehe ja loen: tark mees ütles, et idioodil ja filosoofil pole vahet, kuna mõlemad jõuavad samasugustele järeldustele. Idioot kiiremini, filosoof aeglasemalt. Inimesed, kes pole ei idioodid ega filosoofid, on kas targad, mõistmata, et nad on lollid, või lollid, mõistmata, et nad on targad.

Igal juhul laine loksutas paati nii kõvasti, et kalamehel läks tavalisest kauem aega, et võrk merre tagasi saada. Täname saak oli olnud väike ja see tegi vanamehe meele kur-

vaks. Ta võttis plaskust lonksu kanget tulivett ja asus kalda poole sõudma. Ta mõtles ping-salt, kuidas selgitada poehärrale, miks täna kala nii vähe sai. Austes poodnik ei suuda mõista, kuidas kalamees ei saa nii palju kala merest kui vaja. Ükskord ta selgitas kalamehele, et meri on suur ja lai, kala aga väike, seega peab meres palju kala olema. Aga näe, jälle on saak oodatust poole väiksem. Vana ja hall kalamees ei saanud poehärra jutust hästi aru ja väitis, et juba tema vanaisa isa ei saanud merest niipalju kala, kui oleks tahtnud. Ja eks kalad ikka liigu parves, enne siigiset aga lähvad nad hulgi kaugele lõunasse. Loll vanamees! Linnud lähvad lõunasse, mitte kalad. Sa ei oskagi kala püüda, vaat mis! Poodnik oli kindla käega mees. Temale juba udujuttu ei aja. Ja nii juhtis ta oma poodigi – kindla käega. Vana meremees loksus aga paadis kalda poole ja oli mures, et äkki saab poehärra jälle pahaseks. Aga noh, las kärgib natuke, aga see mult tükki küljest võta.

IT-mehe istus kontoriukse taga toolil ja näris küüsi. Vahepeal tõusis kiirustades püsti ning sammus mööda tuba. Boss oli pahane, kuna tema tegemata ime pärast kaotasid nad ühe strateegiliselt tähtsa kliendi. Nüüd võis palgakõrgenduse palumise jälle mõneks ajaks ära unustada. Vaevalt et mind nüüd vallandatakse, aga ametiredelil tõus on küll visa arenema, mõtles IT-lane. Äkki prooviks kusagilt lisaraha teenida? Ma olen endas alati luuletaja hinge ära tundnud, äkki saaks anda mõnele ajalehel neid raha eest. Oot-oot, mul nooruses nii mõnigi hea rida paberile pandud. Kuidas see nüüd oligi...lumerätsakad katmas mu üksildasi aknaruute...ei, ei tänapäeval peab olema karm mees, karm luuletaja, karmi hingega, siis lööb läbi. Kuidas oleks... tulejad pommitamas mu aknaruute, mis ei ole vaiksed, sest pidu käib ja üldse on kõva lärm... Samas võiksin ma ka maalida, väikesest peast joonistasin ma kõvasti. Ema ütles, et minus võib olla annet. IT-mehe katkestas oma isiklike muusade seljas kappamise ja astus silma vastu Suure Bossiga.

Kalamees liikkas kõigest pool kärutäit kalu poemehe nina alla ja sai viimase murest aru, et vähe on. Ta proovis poehärrat lohutada, aga see sai hoopis vihasemaks. Vanamehel hakkas teisest päris hale kohe. Poole kastitäre kalade pärast nii endast välja minna. See nüüd küll sünnis ei ole. Kui ainult poehärra vaataks, kui ilusasti päike väljas säraks. Jaa, unistas meremees, täna lähen metsa jahile. Äkki saan öhtuks head jänesepraadi.

Buss mängib minu elus põhirolli, sest seal ma loen ajalehte ja ühtlasi saan ka kiiremini koju. See on hea, et bussijuhid on kindla käega ja mõnikord inimesi ainult ühest uksest sisse lasevad. Hea kui on kindla käega inimesi. Näiteks IT-mehed. Samal ajal väsitab kindel käsi ära, sest antud juhtme ja jopega IT-lane jäi magama ja magas kõik bussipeatused maha.

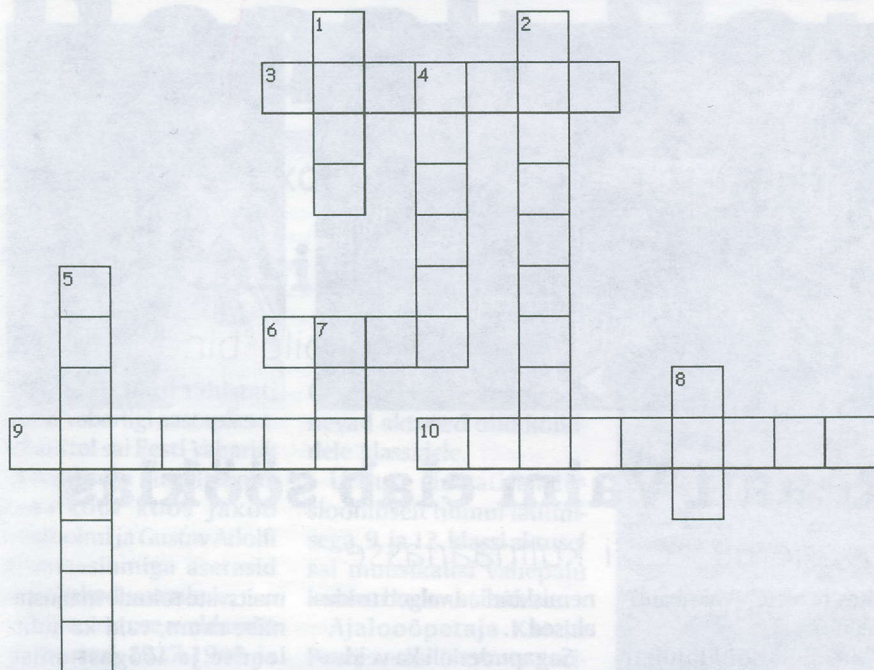
mati tald

G-5 sai loominguliseks

2. märtsil kogunesid noored erinevatest G-5 ühendusse kuuluvatest koolidest meie majja. Algas omaloominguõhtu. Eestvedajateks nagu alati Marcus Brutus, Mati Tald, Janc jne. Esinejaid oli aga ka teistest koolidest. Ikkagi G-5e üritus. Kahjuks ei suutnud TIK korralikku esindust välja panna ning pidime leppima vaid nelja kooli ettekannetega. Me ise muidugi olime valdavas enamuses. Lavale astusid Margus, Spooky, Mati Tald, Nimetu&Co. ning Marcus Brutus. Loeti luulet, räägiti jutukesi IT-mehest (Mati Tald) ning tehti muidu pulli. Lütseumist pärit Laura lugesi oma poeesiat ja GAG noored esitsid etenduse, mille mõte jäi kahjks paljudele kaugeks. Tallinna 21.

kool oli aga vähe pirakama esindusega kohal, Urnis lugesi oma (homo)erootilisi luuletusi ning esitati paar sketsi. Bände leidus ka. Öhtu avas Defrost, kes esines veel ühe lauluga ja veidi aja pärast häälestas tükk aega pille ning asus siis esinema kollektiiv Jummala Savi. Öhtu teisel poolel ilmutas ennast ka nii mõnegi noore ebajumal Vedel Leib. Kahjuks polnud neil eriti palju aega oma suurepärase loomingut meiega jagada ja meile esitati vaid paar laulukest. Üldiselt jäädki öhtuga rahule (eriti korraldajate poolt), kuid oli kuulda ka nurinat. Viriseti, et vahest olid igavad esitused ja üldse polnud suurt midagi kuulda, aga eks see ole ju rohkem enda asi või kuidas?

catlyn kirna

<-Ristsõna

across:

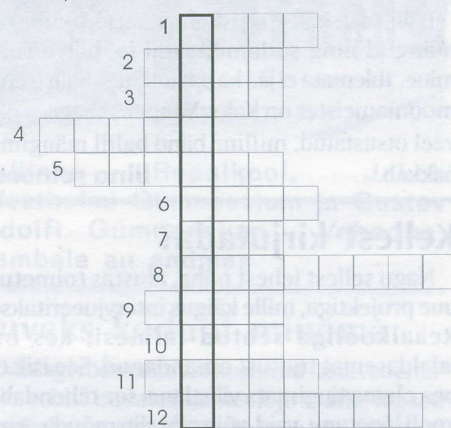
3. Pott
6. Tera
9. Maakera mudel
10. Tuntud Eesti kirjanik

down:

1. Koht, kus hoitakse hobuseid
2. Lill
4. Fossiilne kütus
5. Mees laulja
7. Silmus
8. Piirkond

laura mitt 4a

Kui õige sõna kätte saad, leiad toreda sõna, mis varsti tuleb.

Vahva talvapäev

Elas kord üks tüdruk, kelle nimi oli Jane. Ta käis neljandas klassis, Tallinna Reaalkoolis. Nende klassis oli teisipäeval vastlasõidu päev. Nad läksid ekskursioonile ja suurele vastlasõidule. Vastlasõit oli neil väga lõbus, kõigile meeldis see. Pärast vastlasõitu läks terve klass vastlakukleid sööma ja teed jooma. Vastlasõidu võitjad said endale veel ühe kukli. Janel oli imetore päev, sest sellist päeva oli ta juba ammu oodanud.

helis laan 4a

Kui ma olin 4-aastane, siis elasin ma Mustamäel. Meie maja taga oli väike kelgumägi. Ühel päeval läksime me sõbrannaga kelgutama. Ema ütles, et kui ma ära kaon, siis jätan meelde, et minu aadress on Mustamäe Siili 8-15.

Meil oli väga lõbus. Kui sõbranna hakkas koju minema, küsis tema ema: "Kus sina elad?" Mina vastasin: "Kelgumäel, Siili 8-15."

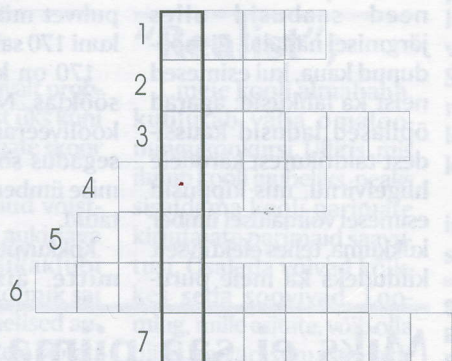
reti liblik 4a

Ristsõna ->

1. Koduloom. Põhiline olek õues.
2. Kus lapsed õpivad.
3. Koera nina ehk...
4. Elektrijõul liikuv sõiduriist. Tal pole raudteed ega rööpaide.
5. Kedagi järgi tegema.
6. "Õige" vastandsõna.
7. Dzungliloom.
8. Hästi suur inimene.
9. Veekogu.
10. Hiire...
11. Võib saada presidendiks (perekonnanimi)
12. Maakera mudel

kaili randmäe 4a

Ristsõna

1. Sõraline veeloom
2. Inimesetaoline loom
3. Kiku teise nimega
4. Hobusega sarnanev loom
5. Suur madu
6. Tehakse lumepallid ja visatakse üksteisele - kuidas seda nimetatakse?
7. Maakera makett

oliver 4b

liisa 4a

Meie hea kool!

Meie kool on hea ja vahva
Mulle meeldib ta
Nii hea, nii hea, nii hea ja vahva
Just sellisena meeldib ta
Meil on siin mitu maja
Just see on väga vahva
Kooli on meil siia vaja
Just sellist nagu see
Ma jään ju siia kooli
Kuni lõpuklassi näen

Jaanika 3a

Mis mulle meeldib meie koolis?

• Meeldib see, et on palju toredaid tunde, näiteks kehaline kasvatus ja vahetund.

• Meeldib see, et saan teiste poistega mängida ja mürada.

• Ja veel meeldib mulle laulmistund, kui ei pea vihikusse kirjutama ega pähe õppima.

• Ja loomulikult meeldib mulle klassijuhataja, sest tema meeldib ju kõigile.

Kaspar 2b

Väikesed terad

Usu armastusse esimesest pilgust
Ära kunagi naera teiste unistuste üle
Ära kunagi keeldu tegemast, mis on sinu kohus

Ära kunagi vabanda, kui sa jõuad kkokkulepitud ajast varem kohale

Ära ütle teistele, millega film või raamat lõppeb

Ära lase väikesel vaidlusel rikkuda suurt sõprust

Ära üllatu, kui õnn tabab neid, kes on selleks valmistunud

Ära otsi pahandusi

Ära kunagi anna kingitust, mis on halvasti pakitud

Ball Estonias

15. märtsil toimub Estonias Kardioru Saksa Gümnaasiumi ja Haridusameti koostöös korraldatud Abiturientide ball, kuhu on oodatud kõik Tallinna abituriendid. Selle korraldamine on Kardioru gümnaasiumil juba mitmes kord. Varem on see toimunud ka Sakala keskuses. Põhimõtteliselt on seal oodata mitmeid esinejaid ja ühte klaasi šampanjat. Pileteid, mille maksumus on 100-, saab osta enne algust kohapeal.

dea veeremäe

100 päeva ball

Reedel, 16. märtsil saavad abituriendid jälle tantsida, kuna toimub Saja Päeva ball. Üritus algab kell 18.00. Avatantsuga alustavad traditsiooniliselt balli prints ja printsess ning kaks paazhipaari. Esimeseks tantsuks on polonees.

Ballil tantsitakse seltskonnatantse, toimuvad mängud ning südamedaami ja -härja valimine. Tulemata ei jää ka balliüllatus. Balli tsere-mooniameister on Kalev Vapper. Praegu ei ole veel otsustatud, milline bänd ballil mängima hakkab.

liina reinson

Kellest kirjutada?

Nagu sellest lehest näha, alustas toimetuse uue projektiga, mille käigus intervjueritakse Reaalkooliga seotud inimesi, kes on laialdasemat tuntuks omandanud. See isik ei pea olema tingimata vilistlane, see tähendab kooli lõpetanu, vaid võib olla siin mõnda aega käinud ja hiljem teise kooli lõpetanud. Samas on äkki huvitav lugeda hoopis mõnest praeguseks tuntuks saanud isikust, kes võib-olla Reaalkoolis oma praktikat tegi või lihtsalt vajalikkude ainetundi läbi viis. Romi Erlachi intervjuu käigus tuli välja näiteks, et kunagi on Reaalkoolis tunde andnud vennad Tõnisted ja Karmel Eikner, tundi läbi viinud Jüri Makarov. Kuulsaid vilistlasigi on mitmeid.

Kui teil on soov oma lemmikrealistist ajalehes juttu näha, võib julgelt toimetuse poole pöörduda või e-maili kaudu enda soovist märku anda, aadressi leiate toimetuse andmete veerust.

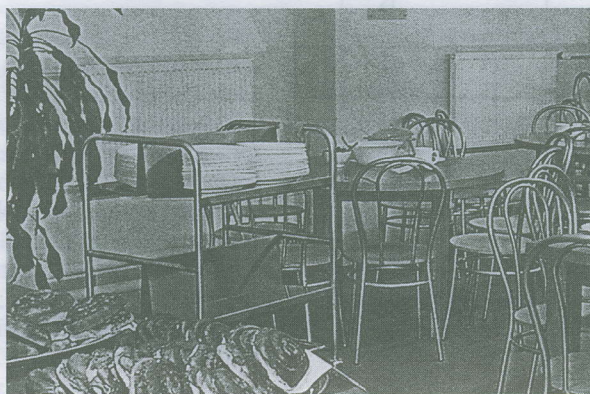
nele ja lili

Ottson õpilasele, kellel alati oli palju kommenteerida ja kellega seetõttu pidi pidevalt vaidlema: "Hakka sind või perekonnaliikmeks pidama!"

Saukas seletamas ülesannet: "...ja 4. lahendamisviis on vanaema üldse kõrvaldada, aga see ei oleks väga inimlik..."

Kuurme komade panekut seletades: "...ja kui mul tõuseb, siis..."

Saukas jonnakalt nagu väike laps õpilastele, kes nõudsid ülesande täpsustamist: "Mina ei hakka ka välja mõtlema, mida see kraana tõstab, mina ei pea teile ka kõike ette ütleva."

Reaali Vaim elab sööklas

Süveneme kooli kulinaariasse

"Kes te olete? Praktikant? Õpilane?"

"Ma olen sööklajuhataja."

"A miks te teed valate? Nagu hotelli direktor teeks administraatori tööd!"

Äsjase dialoogi õpilasega elas käiva kooliaasta alguses läbi meie noor sööklajuhataja Margit Martinson (23). Tõsist toitlustamisalast tööd teeb Margit elus esmakordselt, lisaks õpib ta hetkel Tehnikaülikoolis peo ja toiduainete tehnikuks (sööklataadi olekski liiga imelik nimetus sellele alale).

Kui Margit oma kuue vastse alluvaga kooliaasta alguses tööd alustas, oli kõik üks suur segapuder.

Näiteks polnud paradoksaalsel kombel 1. septembril sööklas toidunõusid - need saabusid alles järgmisel nädalal. Ei möödunud kaua, kui esimesed neist ka lahkusid: agarad õpilased ladusid kaussidest-taldrikutest kärudele hiigelvirntu, mis kippusid esimesel võimalusel ümber kukkuma, tehes efektiivselt kildudeks ka meie puru-

nemiskindlad valged toidu-alused...

Segapuder oli ka veidravõitu nimega kakao-mannapuder, mis osutus sööjate seas nii ebapopulaarseks, et kokatädid enam hästi ei julgegi putru teha.

Kõigest hoolimata on aga Margit sööklaasjadega rahul. Lapsed söövad korralikult, toidu solkimist pole sööklataidid oma üllatuseks veel märganud. Ka suuremaid õnnetusi pole õnneks esinenud.

Reaalkooli 803 õpilasest sööjat pistavad ühe söögi-korraga pintsliste ligikaudu 105 kilo kartuleid ja kulistavad kurgust alla 160 liitrit jooki. Kalapulki kulub lihtsa arvestuse kohaselt vähemalt 1600! Mõnetuhande kroonise nädalakäibega puhvet müüb päevas aga kuni 170 saiakest.

170 on ka kohtade arv sööklas. Nii et esimesel kooliveerandil valitsenud segadus sööjate mahutamise ümber oli igati õigustatud.

Kokkuvõttes ei ole söökla mitte ainult ülimalt

maitsvate toitumise manustamise ruum, vaid ka suhtlemise ja lõõgastumise koht. Mitmedki realistid kogunevad vahetundides sööklasse, et juua sõbraga tassike teed või näksida mahlalt õunakest. Eks see kõik olegi see Reaali Vaim, mida me seal sisse sööme ja siis endaga kõikjal kaasas tassime.

Meie sööklas töötab 21-aastase staazhiga Jelena, kes tegeles Reaalkooli toitlustamisega juba stagnaajal. Pika pärimise peale meenutab ta nii mõnegi põneva loo...

Ajal, mil kalapoe kohta käis nali "üks kala, kaks saba" ning ka muud kauplused olid tühjad, tulid Reaalkooli külastama ameeriklased. Jänkidel vajunud suud imestusest lahti, kui neile mitmekäiguline eine serveriti. Tegelikult ei elanud Reaalis keegi teistest paremini, kuid kohuse-truud kokatädid nägid tihti öösitigi vaeva, et maitsev roog lauale saaks.

mihkel kama

Miks ei saa piima?

Juba mõnda aega on õpetajaid ja üllatuslikult ka paljusid õpilasi vaevanud probleem, et põhikoolile ning gümnaasiumile ei anta sööklas just eriti tihti piima. Küsisimegi siis asjakohase küsimuse söökla juhatajalt Margit Martinsonilt.

Vastus on lihtne ja lühike: vanemad õpilased kipuvad piima järele jätma. Nii jääb ühel söögikorral välja kallatud piimast alles ligi pool, mis on söökla jaoks lubamatu raiskamine.

"Reaali Poiss" pakub omalt poolt välja kaks

lahendust:

Tellidagi kohe valmis ainult pool kogust piima ja pakkuda seda kõrvuti mõne muu joogiga, näiteks morsi või mahlaga.

Hakata piima söökla kohvikus müüma.

mihkel kama